U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **N. Ch.**, zastoupena Mgr. Pavlem Čižinským, advokátem se sídlem Ječná 548/7, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2012, čj. OAM-116/LE-BE02-PA03-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 7. 9. 2012, čj. 45 Az 2/2012 - 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátovi Mgr. Pavlu Čižinskému, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 2.400 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně podala dne 13. 6. 2012 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný její žádost rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jako zjevně nedůvodnou, neboť žalobkyně v průběhu správního řízení neuvedla žádný azylově relevantní důvod.

[2] Žalobu, kterou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, krajský soud zamítl rozsudkem označeným v záhlaví. V odůvodnění svého rozsudku uvedl, že důvodem žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu bylo vyhrožování ze strany jejího bývalého manžela. Z § 12 zákona o azylu je však zřejmé, že důvodem pro udělení azylu není vyhrožování ze strany soukromých osob. Důvody dle jiného ustanovení zákona o azylu žalobkyně v žalobě ani v samotné žádosti neuvedla. Žalobkyně taktéž nevyhledala pomoc u příslušných orgánů její země původu, ani nevyužila možnost se přestěhovat do jiné části země. Tyto skutečnosti samy o sobě postačovaly pro závěr dle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se včas podanou kasační stížností domáhá zrušení rozsudku krajského soudu podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Součástí kasační stížnosti byla také žádost o ustanovení advokáta, které zdejší soud vyhověl usnesením ze dne 14. 11. 2012, čj. 1 Azs 19/2012 – 36. Podstatou stručné kasační stížnosti je obecně formulovaná námitka, že krajský soud nepovažoval její obavy z vyhrožování ze strany bývalého manžela a neochotu ukrajinské policie poskytnout jí dostatečnou ochranu za relevantní důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Z těchto důvodů navrhuje, aby zdejší soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V kasační stížnosti stěžovatelka zároveň požádala, aby jí bylo umožněno rozvést argumentaci prostřednictvím ustanoveného zástupce.

[4] Specifikum kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany spočívá v tom, že možnost jejího posouzení soudem závisí nejen na splnění podmínek přípustnosti, ale také podmínek přijatelnosti podle § 104a s. ř. s., tj. že kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Teprve je-li kasační stížnost přípustná i přijatelná, Nejvyšší správní soud posoudí její důvodnost (blíže usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS). Soud se tedy zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

[5] Kasační stížnost není přijatelná.

[6] Stěžovatelka namítla, že žalovaný rozhodoval na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu, neboť nepovažoval vyhrožování jejího bývalého manžela ani neochotu tamní policie věc vyšetřit za azylově relevantní důvod. K tomu je třeba především předeslat, že žadatele o mezinárodní ochranu stíhá tzv. břemeno tvrzení (viz např. rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2005, čj. 6 Azs 224/2004 – 37), a to již ve správním řízení. Stěžovatelka sama v pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 15. 6. 2012 ani v samotné žádosti na žádném místě neuvedla, že se pokoušela svojí situaci řešit prostřednictvím policie či jiných orgánů země původu. Neuvedla ani, že by jí v tom bylo jakkoliv bráněno. Místo toho zvolila jiné řešení, a to odjezd ze země původu. Na otázku, zda měla někdy v minulosti problémy ve vlasti se státními orgány, úřady, soudy, policií, armádou, uvedla, že „ne“. Krajský soud tuto skutečnost ve svém rozsudku nepominul a na s. 4 ve druhém odstavci uvedl, že uvedená žalobní námitka neodpovídá tomu, co uvedla ve správním řízení.

[7] Jde-li o námitku, že správní orgán a následně krajský soud nezohlednil skutečnost, že jí bývalý manžel bil a vyhrožoval jí, lze stěžovatelku rovněž odkázat na ustálenou judikaturu NSS. K otázce pronásledování a obav z případných výhružek ze strany soukromých osob se soud vyjádřil například v rozsudku ze dne 10. 3. 2004, čj. 3 Azs 22/2004 - 48, podle nichž vyhrožování ze strany soukromé osoby není *bez dalšího* důvodem pro udělení azylu (srov. též rozsudky ze dne 18. 12. 2003, čj. 4 Azs 38/2003 - 36, ze dne 27. 8. 2003, čj. 4 Azs 7/2003 - 60, nebo obdobně též rozsudek ze dne 18. 12. 2003, čj. 6 Azs 45/2003 - 49). Je pravdou, že původcem pronásledování i vážné újmy podle zákona o azylu mohou být za určitých podmínek i soukromé osoby. Stěžovatelčina kauza však pod takovéto situace zjevně nespadá (k tomu srov. rozsudek ze dne 30. 9. 2008, čj. 5 Azs 66/2008 – 70, č. 1749/2009 Sb. NSS).

[8] Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Protože soud neshledal přijatelnost kasační stížnosti z důvodu tvrzeného stěžovatelkou, dospěl k závěru, že podmínky přijatelnosti v daném případě nejsou splněny a kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Stěžovatelka byla v řízení o kasační stížnosti zastoupena ustanoveným advokátem Mgr. Pavlem Čižinským. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta Mgr. Pavla Čižinského částkou 2.400 Kč [jeden úkon právní služby po 2.100 Kč dle § 7 a § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění do 31. 12. 2012, s přihlédnutím k ustanovení § 11 odst. 1 písm. d) téže vyhlášky (převzetí a příprava zastoupení), a jeden režijní paušál po 300 Kč za jeden dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky]. Ze spisu nevyplývá, že by ustanovený advokát byl plátcem DPH a tuto skutečnost ani netvrdil. Celková částka 2.400 Kč bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2013

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu